

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/117/2023
Identifikačné číslo spisu:	7108218929
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7108218929.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ SVB Zvonárska 9, Košice, Zvonárska 144/9, IČO: 50 657 097, zastúpený advokátkou JUDr. Danicou Holováčovou, Košice, Čajakova 5, 2/ A. J., narodennej XX. N. XXXX, R., E. XX, 3/ GO INVEST s. r. o., Košice, Buzulucká 11, IČO: 36 749 737, proti žalovanej Q. K. J., narodennej XX. N. XXXX, R., P. X, zastúpenej advokátom JUDr. Richardom Kovalčíkom, Košice, Rázusova 1, o zaplatenie 5.979,31 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 11C/19/2009 a o dovolaní žalovanej proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach z 28. septembra 2022 sp. zn. 9Co/129/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobcovi 1/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalobcom 2/ a 3/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom (v poradí druhým) z 23. novembra 2020 č. k. 11C/19/2009 - 788 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 5.979,31 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 654,58 eura od 28. júna 2006 až do zaplatenia; 9,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 01. novembra 2006 do zaplatenia; 9,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 01. decembra 2006 do zaplatenia; 9,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 01. januára 2007 do zaplatenia; 9,5 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. februára 2007 do 07. februára 2007; 9,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 08. februára 2007 do zaplatenia; 9,5 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. marca 2007 do 17. apríla 2007; 9,00 % ročne zo sumy 172,74 eura od 18. apríla 2007 do zaplatenia; 9,00 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. apríla 2007 do 16. júla 2007; 8,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 17. júla 2007 do zaplatenia; 8,5 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. mája 2007 do 16. júla 2007; 8,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 17. júla 2007 do zaplatenia; 8,00 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. júna 2006 do 16. júla 2007; 8,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 17. júla 2007 do zaplatenia; 8,00 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. júla 2007 do 16. júla 2007; 9,00 % ročne zo sumy 172,74 eura od 17. júla 2007 do zaplatenia; 8,5 % ročne zo sumy

213,24 eura od 01. augusta 2007 do 31. októbra 2007; 8,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 01. novembra 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. septembra 2007 do 31. októbra 2007; 8,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 01. novembra 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. októbra 2007 do 31. októbra 2008; 8,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 01. novembra 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. novembra 2007 do 09. januára 2008; 8,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 10. januára 2008 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. decembra 2007 do 09. januára 2008; 8,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 10. januára 2008 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 213,24 eura od 01. januára 2008 do 09. januára 2008; 8,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 10. januára 2008 do zaplattenia; 9,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 01. novembra 2006 do zaplattenia; 9,5 % ročne zo sumy 172,74 eura od 01. decembra 2006 do zaplattenia; 9,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 01. januára 2007 do zaplattenia; 9,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. februára 2007 do 07. februára 2007; 9,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 08. februára 2007 do zaplattenia; 9,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. marca 2007 do 17. apríla 2007; 9,00 % zo sumy 182,27 eura od 18. apríla 2007 do zaplattenia; 9,00 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. apríla 2007 do 16. júla 2007; 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 17. júla 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 224,66 eur od 01. mája 2007 do 16. júla 2007; 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 17. júla 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. júna 2007 do 16. júla 2007; 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 17. júla 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. júla 2007 do 16. júla 2007; 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 17. júla 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. augusta 2007 do 31. októbra 2007; 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 01. novembra 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. septembra 2007 do 31. októbra 2007; 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 01. novembra 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. októbra 2007 do 31. októbra 2007; 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 01. novembra 2007 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. novembra 2007 do 09. januára 2008; 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 10. januára 2008 do zaplattenia; 8,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. decembra 2007 do 09. januára 2008; 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 10. januára 2008 do zaplattenia; 9,5 % ročne zo sumy 224,66 eura od 01. januára 2007 do 09. januára 2008 a 8,5 % ročne zo sumy 182,27 eura od 10. januára 2008 do zaplattenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I). V prevyšujúcej časti príslušenstva žalobu žalobcu 1/ zamietol (II.) a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 1/ trovy konania v rozsahu 100 % (III.). Žalobu žalobcu 2/ a 3/ zamietol (IV.), žalobcu 2/ zaviazal zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % (V.) a žalobcu 3/ zaviazal zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 % (VI.). Súd prvej inštancie na prejednávanej vec aplikoval ustanovenia § 8b ods. 1, § 8b ods. 2 písm. e) zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom do 30. júna 2007; § 8b ods. 1, § 8b ods. 2 písm. e), § 32c ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom od 01. júla 2007 a Zmluvu o výkone správy z 27. júna 2006. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaná je vlastníčkou dvoch bytov č. X a č. X na P. X v R., evidovaných Správou katastra Košice na LV č. XXXXX pre kat. územie C. N., obec R. - C. N., okres R. I, súp. č. XXX, na parc. č. XXXX - druh stavby - bytový dom, byty a nebytové priestory: byt vchod 9, 1. poschodie, byt č. X, byt vchod X, 2. poschodie byt č. X. Dňa 27. júna 2006 bola medzi pôvodným žalobcom You in media, s. r. o. ako správcom a vlastníkmi bytov a nebytových priestorov (i žalovanou) uzavretá zmluva o výkone správy, podľa článku 3 bod 3.15 zmluvy vlastník bytu a nebytového priestoru má povinnosť prispievať na náklady spojené s prevádzkou, údržbou a úpravami spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku a poukazovať platby ako zálohy na služby podľa čl. 6 bod 61 tejto zmluvy o výkone správy na základe predpisu vystaveného správcom. Žalovanej vznikli nedoplatky za roky 2005 až 2007 a január 2008, pričom ohľadom nedoplatkov od 01. októbra 2005 do 30. júna 2006 žalobca uzavrel so žalovanou 27. júna 2006 dohodu o mimoriadnom príspevku do fondu opráv a údržby, ktorou sa žalovaná zaviazala zaplatiť dlh vo výške 654,58 eura (19.720 Sk). Výšku príspevku do FPÚO domu za jednotlivé mesiace správca predpisal vlastníkom na základe rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, mesačným zálohovým predpisom platieb, podľa ktorého bola žalovaná povinná platiť platby za byty č. 1 a č. 3, a to za byt č. 1: a) obdobie od 01. apríla 2006 - 1.220 Sk mesačne, b) obdobie od 01. novembra 2006 - 6.424 Sk mesačne, c) obdobie od 01. februára 2008 - 1.220 Sk mesačne, za byt č. 3: a) obdobie od 01. apríla 2006 - 1.277 Sk mesačne, b) obdobie od 01. novembra 2006 - 6.768 Sk, c) obdobie od 01. februára 2008 - 1.277 Sk mesačne. Súd prvej inštancie

mal za preukázané, že žalovaná si neplnila riadne a včas svoju povinnosť uhrádzať mesačné zálohové platby za správu bytov vo výške žalovanej sumy, čím sa dostala do omeškania. Námietky žalovanej týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcov a premlčania posúdil súd prvej inštancie ako nedôvodné, s odkazom na § 391 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) a právny názor vyjadrený v zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu č. k. 11Co/427/2017 - 694 z 27. mája 2019. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobu žalobcu 1/ ako podanú včas a dôvodne. Zároveň z dôvodu omeškania žalovanej s úhradou platieb priznal žalobcovi 1/ úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej ako „OZ“) v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pokiaľ totiž vlastník bytu dlží správcovi bytového domu splatné zálohy za plnenia spojené s užívaním bytu a príspevky do fondu opráv, prevádzky a údržby, teda je v omeškaní s ich úhradou, potom je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania. V prevyšujúcej časti príslušenstva zahŕňajúceho poplatok z omeškania súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol a rovnako tak zamietol žalobu žalobcov 2/ a 3/ na podklade záveru, že aktívne legitimovaný na podanie žaloby je práve žalobca 1/. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 28. septembra 2022 č. k. 9Co/129/2021 - 924 na odvolanie strán sporu zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti napadnutého vyhovujúceho výroku, v ktorej súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 654,58 eur s príslušenstvom tak, že žalobu v tejto časti zamietol (I.), v ostatnej časti vyhovujúceho výroku rozsudok potvrdil (II.), zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu 1/ a žalovanej tak, že priznal žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania v rozsahu 78 % (III.) a zrušil rozsudok vo výrokoch o trovách konania vo vzťahu žalobcov 2/ a 3/ a žalovanej a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (IV.). Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu 1/ v prevyšujúcej časti príslušenstva a vo výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcov 2/ a 3/ nebol napadnutý odvolaním, a preto v tejto časti ho odvolací súd nepreskúmaval. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné, lebo rozsudok v časti vyhovujúceho výroku, ktorým súd priznal žalobcovi 1/ sumu 654,58 eura (19.720 Sk) s príslušenstvom nie je vecne správny. Vo zvyšnej časti žalovanej sumy 5.324,73 eura s úrokmi z omeškania sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so súdom prvej inštancie. K námitke žalovanej týkajúcej sa straty procesnej spôsobilosti žalobcu 1/ „SVB Zvonárska 9 Košice“ odvolací súd uviedol, že spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov s názvom „SVB Zvonárska 9 Košice“ vzniklo zo zákona 01. júla 2016 ako právnická osoba sui generis, ktorá v čase rozhodnutia odvolacieho súdu bola zapísaná v registri spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov vedenom Okresným úradom Košice, odborom všeobecnej vnútornej správy, Komenského 52, Košice (výpis z 06. júla 2022 predložený žalovanou na č. l. 918) a doposiaľ právom aprobovaným spôsobom nezaniklo, a teda nesporne má právnu subjektivitu ako aj procesnú spôsobilosť (spôsobilosť konať pred súdom). Skončenie funkcie predsedníčke spoločenstva na danom nič nemení, nakoľko toto automaticky nespôsobuje zánik spoločenstva ako právnickej osoby. Z uvedených dôvodov nevyhovelo odvolací súd žiadosti žalovanej o zrušenie nariadeného úkonu vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal navrhnuté dokazovanie a riadne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy tvrdenia strán a skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, v súlade so zákonom a zásadami ustálenými v právnej praxi, starostlivo prihliadajúc na rozhodujúce skutkové tvrdenia a relevantné argumenty sporových strán a dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Uplatnený nárok po právnej stránke správne kvalifikoval, aplikujúc relevantné hmotnoprávne normy, ktoré správnym spôsobom interpretoval, vyvodil zodpovedajúce závery o právach a povinnostiach sporových strán a napadnutým rozsudkom správne rozhodol v tej časti rozhodnutia, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ dlžnú sumu 5.324,73 eura spolu s úrokmi z omeškania. Ako neopodstatnené vyhodnotil odvolací súd námietky žalovanej týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/ a námietku premlčania nároku, kde odkázal na právny názor vyjadrený v zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu č. k. 11Co/427/2017 - 694 z 27. mája 2019, na ktorom zotrval. Odvolací súd uviedol, že ani zmena skutkovej a právnej argumentácie žalovanej neodôvodňuje, aby sa odvolací súd odchyľil od vysloveného právneho názoru v otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/, resp. jeho právnych predchodcov.

Žalobca 1/ ako spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov vzniklo zo zákona 01. júla 2016 podľa § 8a ods. 8 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, na základe čoho vykonáva správu domu na účet vlastníkov a vo vlastnom mene a je teda oprávnený vymáhať plnenie povinností vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa § 7b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. a to aj od žalovanej, z čoho vyplýva jeho aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby v tomto spore. Žalovanou namietaná spornosť postavenia BYTY - SERVIS, spol. s r. o. ako právneho predchodcu žalobcu 1/, ktorý podľa názoru žalovanej nebol riadne zvolený za správcu bytového domu (uvedené je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 13C/90/2014), nič nemení na aktívnej vecnej legitímácii žalobcu 1/, nakoľko BYTY - SERVIS, spol. s r. o. ukončila k 30. júnu 2015 výkon správy bytového domu, na základe čoho k 01. júlu 2016 vzniklo zo zákona spoločenstvo vlastníkov bytov SVB Zvonárska 9 Košice. Rovnako tak vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú námietku žalovanej o rozpore nároku žalobcu 1/ s dobrými mravmi, kde uviedol, že je zákonnou povinnosťou správcu pri správe domu chrániť práva vlastníka, sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov a vymáhať vzniknuté nedoplatky podľa § 8b ods. 1 písm. e) zákona č. 182/1993 Z. z. Žalobca 1/ teda nezasahuje bez právneho dôvodu do práv a oprávnených záujmov iných a v takom prípade nemožno hovoriť ani o výkone práva v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd sa taktiež stotožnil so súdom prvej inštancie ohľadom posúdenia irelevantnosti námietky žalovanej, že správca bytového domu nevy máha rovnaký dlh vzniknutý neplatením úhrad do FPÚO od žalobkyne 2/, keďže uvedené nie je predmetom tohto konania. Ako dôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku žalovanej ohľadom nesprávneho právneho posúdenia nároku v časti žalovanej sumy 654,58 eura s príslušenstvom, ktorú súd prvej inštancie priznal žalobcovi 1/ na podklade dohody o mimoriadnom príspevku uzatvorenej 27. júna 2006 medzi pôvodným žalobcom You in media, s. r. o. (správcou bytového domu) a žalovanou. V prípade tejto sumy nešlo o nedoplatok do FPÚO, ale o jednorazový mimoriadny príspevok, ktorý mal slúžiť na úhradu výdavkov vynaložených (potrebných) na preukázanú opravu, resp. údržbu spoločných častí a zariadení domu, čo jednoznačne a celkom jasne vyplýva z obsahu a predmetu dohody o mimoriadnom príspevku z 27. júna 2006. Súd prvej inštancie v danej časti vec nesprávne právne posúdil, pričom v konaní ani nezisťoval a žalobca 1/ nepreukazoval splnenie podmienky, ktorá podmieňovala vznik povinnosti žalovanej na úhradu mimoriadneho príspevku do FPÚO, t. j. preukázanie plánovanej opravy a údržby a odsúhlasenie predmetu opráv a údržby spoločných častí a zariadení domu. Zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom 1/ uplatnený nárok v tejto časti nebol preukázaný, resp. nebolo unesené dôkazné bremeno. Odvolací súd uviedol, že spornej dohode o mimoriadnom príspevku do FPÚO z 27. júna 2006 nepredchádzalo rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov o schválení mimoriadneho príspevku. Rozhodnutie vlastníkov bytov, ktorým mali byť mimoriadne príspevky do FPÚO schválené, bolo prijaté na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorá sa konala následne 18. júla 2006. Z tohto dôvodu posúdil odvolací súd dohodu o mimoriadnom príspevku uzavretú 27. júna 2006 za rozpornú so zákonom č. 182/1993 Z. z. a teda ju nemožno posúdiť ako platný právny úkon (§ 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník), čím by vznikol záväzok žalovanej na plnenie. Námietku inej vady žalovaná materiálne ani procesne účinne neuplatnila. Namietané porušenie práva na spravodlivý súdny proces postupom súdu prvej inštancie odvolací súd v konaní taktiež nezistil. O trovách celého konania vrátane odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 a 2 CSP. V celom konaní, teda pred súdom prvej inštancie i v jeho odvolacej časti mal žalobca 1/ pomerný úspech v miere 89 % a žalovaná bola úspešná v miere 11 % (v časti sumy 654,58 eura s príslušenstvom), preto odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu 1/ a žalovanej a priznal žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov celého konania v pomernom rozsahu 78 %. V časti nároku žalovanej na náhradu trov konania voči žalobkyňi 2/ a 3/ z dôvodu jeho predčasnosti a nesplnenia zákonných náležitostí zrušil a v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie, kde bude úlohou súdu prvej inštancie posúdiť všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci v právnom vzťahu žalobcov 2/ a 3/ a žalovanej, odôvodňujúce výnimočnú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v súlade so zákonom a zásadami ustálenými v právnej praxi.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie voči výroku II.

a závislého výroku III., ktoré odôvodnila s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. b) CSP a navrhla napadnuté výroky rozhodnutia odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

3.1 V nadväznosti na uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľka namietla, že súd prvej inštancie jej svojím postupom v konaní poprel právo na spravodlivý súdny proces. Súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď sa nevysporiadal s podstatnou námietkou žalovanej týkajúcou sa podmienenosti nárokov uplatnených v konaní a nesplnenia podmienok ich uplatnenia, doručil podanie žalobcu 1/ - návrh na zmenu strany sporu z 22. februára 2019 žalovanej až súčasne s uznesením o zmene žalobcu 1/, právne poučil pôvodného žalobcu 1/ (zastúpeného advokátom) o zákonnej úprave postupu pri zmene strán sporu (§ 80 CSP) a nezaoberal sa námietkou žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie pôvodného žalobcu.

3.2 Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľka nastolila k vyriešeniu právnú otázku, či v konaní dochádza k zachovaniu právnych účinkov spojených s podaním žaloby v zmysle § 80 ods. 2 veta druhá CSP, ak všeobecný súd povolí v priebehu konania zmenu strany sporu na strane žalobcu, t. j. pripustí, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu, ktorý nedisponuje v konaní aktívnou vecnou legitímáciou vstúpil nový žalobca, teda či je prípustné nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zhojiť postupom podľa § 80 CSP.

4 Dovolaťka podaním z 19. marca 2024 navrhla odklad vykonateľnosti rozhodnutia, ktorému dovolací súd vyhovel a uznesením sp. zn. 4Cdo/117/2023 z 27. marca 2024 odložil vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Košice I z 23. novembra 2020 č. k. 11C/19/2009 - 788 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. septembra 2022 č. k. 9Co/129/2021 do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní žalovanej.

5 Žalobca 1/ k podanému dovolaniu uviedol, že dovolacia námietka žalovanej podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP neobstojí pod váhou vykonaného dokazovania a dôkazov v spise, pričom poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice I sp. zn. 13C/90/2014 zo 07. septembra 2022, ktoré súčasne predložil a ktorým bola zamietnutá žaloba o neplatnosť schôdze vlastníkov bytov z 09. decembra 2010, ktorú v tomto konaní tvrdí žalovaná a ktorá mala mať vplyv na aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu 1/. K námietkam žalovanej podľa § 420 písm. f) CSP žalobca 1/ uviedol, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je riadne odôvodnené a teda postupom odvolacieho súdu neprišlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivé súdne konanie. Preto žalobca navrhol dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietnuť a žalobcom priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6 Žalobca 2/ a žalobca 3/ sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

7 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

8 V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9 Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10 Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo

od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

11 Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12 Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13 V hierarchii postupu dovolacieho prieskumu platí, že dovolací súd najprv skúma prípustnosť dovolania z dôvodu zmätočnosti a až ak namietaný dôvod podľa § 420 CSP preukázaný nie je, pristúpi subsidiárne dovolací súd k prieskumu dovolacieho dôvodu spočívajúceho v správnosti právneho posúdenia veci (§ 421 CSP). Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolací súd prednostne pristúpil k posúdeniu existencie namietanej vady podľa § 420 písm. f) CSP.

14 Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15 Dovolateľka vyvodila prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, kde namietala nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým poprel právo žalovanej na spravodlivý proces. Prípustnosť dovolania vyvodila z tvrdení, že súd (predovšetkým odvolací) nesprávne postupoval, keď sa nevysporiadal s podstatnou námietkou žalovanej týkajúcou sa podmienenosti nárokov uplatnených v konaní a nesplnenia podmienok ich uplatnenia, doručil podanie žalobcu 1/ - návrh na zmenu strany sporu z 22. februára 2019 žalovanej až súčasne s uznesením o zmene žalobcu 1/, právne poučil pôvodného žalobcu 1/ (zastúpeného advokátom) o zákonnej úprave postupu pri zmene strán sporu (§ 80 CSP) a nezaoberal sa námietkou žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie pôvodného žalobcu.

16 Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na

zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

17 Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

18 Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa, že procesne nesprávnym postupom súdov bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces.

19 V danom prípade dovolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa náležitosti odôvodnenia rozhodnutia (§ 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP), a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné či nedostatočne odôvodnené. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Argumentácia odvolacieho súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené, aj závery, ku ktorým na ich základe dospel, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, na základe čoho dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby a to v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, s ktorým vzhľadom na potvrdzujúci výrok tvorí jeden celok a súčasne v spojení so zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorého právnym názorom je súd prvej inštancie podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný a na ktoré odvolací súd v dovolaní napadnutom rozhodnutí odkázal.

20 Konkrétne v nadväznosti na námietku žalovanej o poučení pôvodného žalobcu 1/ súdom o postupe podľa § 80 CSP dovolací súd uvádza, že zo strany pôvodného žalobcu 1/ v konaní (BYTY - SERVIS, spol. s r. o. Košice) bol súdu doručený návrh na zmenu strany sporu postupom podľa § 80 CSP dňa 22. februára 2019 (č. l. 668) v nadväznosti na čo odvolací súd uznesením č. k. 11Co/427/2017 - 669 z 23. apríla 2019 zmenu strany pripustil. Uvedenému predchádzalo podanie (č. l. 646) doručené odvolaciemu súdu 25. júla 2018 (obsahujúce návrh na zápis spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov do registra spoločenstiev, oznámenie o vzniku spoločenstva, výpis z registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov a zmluvu o spoločenstve z 01. júla 2016), ktorým spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov SVB Zvonárska 9, Košice vzniknuté zo zákona ku dňu 01. júla 2016 navrhlo zmenu strany sporu postupom podľa § 80 CSP. Na základe uvedeného podania doručeného odvolaciemu súdu tento prípisom z 13. februára 2019 (č. l. 662) informoval pôvodného žalobcu 1/ o doručení podaní a vyzval ho na oznámenie súdu, či zmenu strany sporu na strane žalobcu v nadväznosti na podanie SVB Zvonárska 9, Košice navrhuje. Dovolací súd má za to, že skutočnosť, že odvolací súd informoval žalobcu ako dominus litis (disponujúceho konaním a jeho

predmetom) o skutočnosti, že bol do konania doručený návrh na zmenu strany sporu od subjektu tvrdiaceho, že nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prechod alebo prevod práv a povinností, o ktorých sa koná a na to naviazaný dopyt odvolacieho súdu o poskytnutie informácie, či zmenu strany sporu navrhuje, nemožno považovať za porušenie práv žalovanej, resp. porušenie zásady kontradiktórnosti konania. Opačný prípad (ktorý načrtla žalovaná), by znamenal, že by mal odvolací súd napriek vedomosti o podanom návrhu na zmenu strany sporu zo strany SVB Zvonárska 9, Košice toto žalobcovi ako pánovi sporu a disponujúceho oprávnením na podanie návrhu na zmenu strany sporu neoznámiť, čo nemožno podľa názoru dovolacieho súdu považovať za správny procesný postup odvolacieho súdu. Rovnako tak by uvedené nebolo v súlade s princípom hospodárnosti konania (čl. 8 Základných princípov CSP), t. j. mohlo mať za následok zbytočné predlžovanie súdneho konania.

20.1. Žalovaná rovnako namietla skutočnosť, že odvolací súd jej návrh na zmenu strany sporu doručil až súčasne s rozhodnutím o zmene strany sporu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie, čím jej zamedzil sa k danému vyjadriť a čím následne prišlo k porušeniu jej práva na spravodlivé súdne konanie. Dovolací súd k uvedenému poukazuje na znenie ustanovenia § 80 ods. 1 a 2 CSP, v zmysle ktorého je osobou oprávnenou na podanie návrhu na zmenu strany sporu výlučne žalobca a to za predpokladu, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná. Súhlas so vstupom do konania sa vyžaduje len v prípade, že bol navrhnutý vstup nového subjektu na miesto žalobcu a to len od tohto subjektu, ktorý na miesto žalobcu vstupuje. Ingerencia žalovaného v podobe vyjadrenia sa k návrhu na zmenu strany sporu nemá žiaden vplyv na rozhodnutie súdu o zmene strany sporu, nakoľko súd rozhoduje o zmene strany sporu podľa § 80 CSP na základe predloženého návrhu žalobcu a existencie právnej skutočnosti odôvodňujúcej prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa jedná. Doručovanie návrhu na zmenu strany sporu žalovanej pred rozhodnutím súdu o zmene strany sporu a prípadne aj ponechanie jej času na doručenie vyjadrenia k návrhu je vzhľadom na znenie ustanovenia § 80 CSP nadbytočné, nemajúce vplyv na rozhodnutie o danej otázke. Vychádzajúc z obsahu uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/427/2017 - 669 z 23. apríla 2019 mal tento za preukázané, že nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná (spolu s doručením návrhu na zmenu strany sporu a súhlasu subjektu vstupujúceho na miesto žalobcu 1/), na základe čoho zmenu strany sporu pripustil. Následne predmetné uznesenie 07. mája 2019 spolu s návrhom na zmenu strany sporu doručil právnenému zástupcovi žalovanej. Uvedené nemožno považovať za vadný procesný postup súdu, ktorý by mal za následok porušenie práva žalovanej na spravodlivý súdny proces.

21. Ďalšie námietky žalovanej definované v podanom dovolaní podľa § 420 písm. f) CSP možno komplexne zhrnúť pod námietku absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/, resp. jeho právnych predchodcov (predovšetkým pôvodného žalobcu 1/ BYTY - SERVIS, spol. s r. o. Košice), kedy dovolateľka namietla platnosť rozhodnutia vlastníkov bytov a nebytových priestorov na schôdzi 09. decembra 2010, počas ktorej prišlo k schváleniu nového správcu bytového domu BYTY - SERVIS, spol. s r. o. Košice, a ktoré rozhodnutie dovolateľka považuje za prijaté bez splnenia náležitostí podľa Zmluvy o výkone správy č. 1 - 10/2005 z 12. februára 2008. Dovolateľka namietla, že odvolací súd sa s predmetným nevysporiadal.

21.1. Dovolací súd poukazuje na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu č. k. 11Co/427/2017 - 694 z 27. mája 2019, v ktorom sa odvolací súd v bode 19. a nasl. odôvodnenia zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie pôvodných žalobcov 1/ a to aj v kontexte Zmluvy o výkone správy č. 1 - 10/2005 z 12. februára 2008 a v nadväznosti na výklad ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Odvolací súd sa v danom zrušujúcom rozhodnutí (ktoré predchádzalo rozhodnutiu napadnutému dovolaním) dôsledne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a oprávnením žalobcu na vymáhanie nedoplatkov do FPUO, ktorých úhrada je predmetom tohto konania. Odvolací súd v danom zrušujúcom rozhodnutí dospel k záveru o oprávnení predchodcu žalobcu uplatňovať nároky na zaplatenie dlžných príspevkov do fondu prevádzky, údržby a opráv domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, jeho disponovanie právami, ktoré sú predmetom sporu. Pôvodný žalobca 1/ bol teda aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby na základe zákona a oprávnenie (i povinnosť) vymáhať vzniknuté nedoplatky od žalovanej mu vyplynulo tiež z čl. IX. bod

9.2. uzavretej zmluvy o výkone správy z 27. júna 2006 (bod 35. odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia). Odvolací súd sa zároveň vyjadril k premlčaniu nároku a to v bode 36. odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia. Na predmetné zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu č. k. 11Co/427/2017 - 694 z 27. mája 2019 odvolací súd v rozhodnutí napadnutom dovolaním v plnej miere odkázal a s jeho závermi týkajúcimi sa posúdenia aktívnej vecnej legitímácie sa stotožnil a doplnkovo sa k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu 1/ vyjadril (bod 12. a 13. odôvodnenia).

21.2. Dovolací súd preto nemôže prisvedčiť námietke žalovanej, že sa odvolací súd nevysporiadal s námietkou žalovanej týkajúcou sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/ a jeho právnych predchodcom, keďže odvolací súd sa v dovolaní napadnutom rozhodnutí v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie viazaným právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v zrušujúcom rozhodnutí č. k. 11Co/427/2017 - 694 z 27. mája 2019 v dostatočne vyčerpávajúcej miere zaoberal a vysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu 1/, na základe čoho sú dovolacie námietky žalovanej majúce základ v posúdení aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nedôvodné.

22. Žalovaná taktiež namietla, že súdy sa riadne nezaoberali jej námietkou týkajúcou sa nepreukázania existencie, resp. naplnenia odkladacej podmienky vzniku nároku uplatňovaného v konaní, z čoho žalovaná vyvodila prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

22.1. Dovolací súd k predmetnému poukazuje na obsah podaného odvolania žalovanej, z ktorého vyplýva, že žalovaná namietla a tvrdila, že úhrada jednorazového dobrovoľného mimoriadneho príspevku do FPÚO vo výške 19.720 Sk (654,58 eura) vyplývajúca z dohody z 27. júla 2006 bola podmienená preukázaním opravy, resp. údržby spoločných častí a zariadení domu. Rovnako žalovaná v odvolaní namietla odkladaciu podmienku vzniku povinnosti úhrady príspevku do FPÚO vyplývajúcu z bodu 3. zápisnice z 18. júla 2006, kde žalovaná zdôraznila, že podľa bodu 3. zápisnice z 18. júla 2006: „Z dôvodu vyššie uvedených schválených opráv domu vlastník A. J.A. navrhla zvýšiť príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv ... Pani Q.. J. navrhla uvedené opravy hradieť formou jednorazových príspevkov, podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako zodpovedajúcu časť výdavkov na preukázanú opravu, resp. údržbu spoločných častí a zariadení domu. Z uvedených odkladacích podmienok tvrdených žalovanou táto vyvodila nepreukázanie splnenia podmienok, ktoré podmieňovali vznik povinnosti žalovanej, na základe čoho mala žalovaná za to, že je potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Z uvedeného však vyplýva prepojenosť jednorazového príspevku do FPÚO podmieneného preukázaním opravy dohodnutého 27. júla 2006 a návrhu žalovanej na hradenie preukázaných opráv formou jednorazových príspevkov obsiahnutého v zápisnici z 18. júla 2006.

22.2. Dovolací súd uvádza, že odvolací súd sa riadne zaoberal a vyjadril k otázke povinnosti žalovanej k úhrade sumy 654,58 eura na podklade dohody o mimoriadnom príspevku vyplývajúceho z dohody z 27. júna 2006 a to v bode 16. odôvodnenia rozhodnutia, kde vyslovil opodstatnenosť námietky žalovanej a v danej časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil. Odvolací súd sa taktiež v bode 16. odôvodnenia rozhodnutia vyjadril ku skutočnosti, že dohode o mimoriadnom príspevku z 27. júna 2006 nepredchádzalo rozhodnutie vlastníkov bytov a nebytových priestorov, nakoľko toto rozhodnutie bolo uskutočnené až následne 18. júla 2006, čo malo za následok neplatnosť dohody o mimoriadnom príspevku. Dovolací súd má teda za to, že odvolací súd sa dostatočným spôsobom vyjadril k námietkam žalovanej týkajúcim sa odkladacej podmienky vzniku nároku uplatňovaného v konaní v nadväznosti na odvolanie žalovanej. Dovolací súd preto nemôže prisvedčiť tvrdeniu žalovanej o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu ani v tejto časti.

23. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004, sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom

súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII). Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré jasne zhodnotí skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (napr. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Vo svetle týchto rozhodnutí aj Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcom výroku II. a naviazaného výroku III. v kombinácii s rozhodnutím súdu prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden komplex a so zrušujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorého právny názor je podľa § 391 ods. 2 CSP pre súd prvej inštancie záväzný, sa nevyznačuje vadou zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

24. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalovaná sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jej predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolateľka so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama o sebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

25. Žalovaná prípustnosť svojho dovolania vyvodzovala aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, pričom zrozumiteľným spôsobom vymedzila právnu otázku, či v konaní dochádza k zachovaniu právnych účinkov spojených s podaním žaloby v zmysle § 80 ods. 2 veta druhá CSP, ak všeobecný súd povolí v priebehu konania zmenu strany sporu na strane žalobcu, t. j. pripustí, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu, ktorý nedisponuje v konaní aktívnou vecnou legitimáciou vstúpil nový žalobca, teda či je prípustné nedostatok aktívnej vecnej legitimácie zhojiť postupom podľa § 80 CSP.

26. Dovolací súd pripomína, že dôvody prípustnosti dovolania podľa § 421 CSP sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu (t. j. právnu otázku, ktorá bola rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej). Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej neviedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Pre posúdenie, či ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej, a pre posúdenie prípustnosti dovolania nie je rozhodujúci subjektívny názor strany sporu, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale významný je výlučne záver odvolacieho súdu rozhodujúceho o jej dovolaní.

27. Pri skúmaní procesnej prípustnosti dovolania a náležitého vymedzenia odvolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 v spojení s § 432 CSP dovolací súd dospel k záveru, že od riešenia dovolateľkou nastolenej právnej otázky nezáviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

27.1. Z dovolateľkou koncipovanej otázky v zmysle § 421 CSP vyplýva nadväznosť nedostatku aktívnej vecnej legitimácie pôvodného žalobcu a následný prechod práv a povinností na nového žalobcu v konaní, ktorý do konania vstúpil postupom podľa § 80 CSP. Dovolateľka teda pri položení danej otázky

vychádzala z premisy absencie aktívnej vecnej legitímácie pôvodného žalobcu. Dovolací súd avšak poukazuje na skutočnosť, že v priebehu súdneho konania bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie pôvodného žalobcu len žalovanou tvrdený, nebol preukázaný a bol predmetom samostatného súdneho konania (konanie vedené na Okresnom súde Košice I sp. zn. 13C/90/2014, v ktorom bola žaloba zamietnutá). Pokiaľ teda žalovaná nastolila právnu otázku, či je prípustné nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zhojiť postupom podľa § 80 CSP, nemožno v danom prípade považovať nastolenú otázku za podstatnú pre rozhodnutie vo veci samej, od ktorej by rozhodnutie odvolacieho súdu v tomto konaní záviselo. Riešenie dovolateľkou nastolenej otázky by teda nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci samej a na právne posúdenie žalobou uplatneného nároku. Dovolací súd preto uzatvára, že dovolateľkou nastolená otázka má v danom prípade povahu (len) akademickú, ktorej zodpovedanie dovolacím súdom by nevedlo k zrušeniu alebo zmene dovolaním napadnutého rozhodnutia. Je pritom potrebné zdôrazniť, že cieľom civilného sporového konania (aj pred dovolacím súdom) je poskytnúť reálnu ochranu právam, nie riešiť teoretické či hypotetické otázky, ktorých výsledok sa nijako nepremietne do právnej sféry procesných strán. Predložená dovolacia argumentácia tak nepredstavuje vymedzenie kardinálnej právnej otázky spôsobom predpokladaným v § 421 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP.

28. Dovolací súd má preto za to, že procesný postup súdov, ktoré konali v zmysle ustanovení a zásad zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, nemožno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutie sa nevymyká nielen zo zákonného, ale ani z ústavnoprávneho rámca. Uvedeným postupom preto nedošlo k založeniu namietanej vady podľa § 420 písm. f) CSP a žalovaná neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý by mal za následok porušenie jej práva na spravodlivý proces. Dovolací súd zároveň dospel k záveru, že nebola založená prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP a to z dôvodu, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nezáviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorú dovolateľka v podanom dovolaní definovala.

29. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej odôvodnené § 420 písm. f) CSP odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a v časti, v ktorej namietla nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 CSP odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, ktoré nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

30. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.